

ਰਾਜਬੀਰ ਸਹਿਰਾਵਤ ਜੇ.

ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੌਹਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2019 ਦਾ CRM-M-47872

08 ਨਵੰਬਰ, 2019

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973- ਧਾਰਾ 41, 73, 482 ਅਤੇ 483- ਧਾਰਾ 406,420 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ- ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਟੀਨ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤੇ ਧਾਰਾ 41 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਰੱਖਣਾ .

ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ/ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰੁਟੀਨ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ; ਕਿ ਸੀਆਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਪੀਸੀ ਖੁਦ, ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਕੇ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ; ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਸਿਰਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ

ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੁਟੀਨ ਅਭਿਆਸ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ,

(ਪੈਰਾ 15)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਚੁੱਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਉਹ ਕਿਹੜੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਹਨ ਜੋ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਸ਼ੀ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 41 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(ਪੈਰਾ 16)

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 18)

ਵਿਕਰਮ ਚੌਧਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ
ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਾਰੋਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਰਾਹਿਲ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ
ਸ਼ੁਭਰੀਤ ਸਾਰੋਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ.

ਰਾਜਬੀਰ ਸਹਿਰਾਵਤ, ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 482/483 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ 14.08.2018 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.150 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਐਸ.ਏ.ਐਸ. ਨਗਰ, ਮੋਹਾਲੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 26.03.2019, 26.04.2019, 30.05.2019, 18.07.2019 ਅਤੇ 27.08.2019 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਗਲੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(2) ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਿਲਹਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ

(Rajbir Sehrawal, L), ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ।

(3) ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰੰਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ **ਕੋਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਬਨਾਮ ਦਾਉਦ ਇਬਰਾਹਿਮ ਕਾਸਕਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ** ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (1) (ਬੀ) (ii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਾਰੰਟ ਵੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ।

(4) ਗਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ।

(5) ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੀਰ ਸੰਧੂ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਬੱਤਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।

(6) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪੈਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਪਤਿਆਂ 'ਤੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ, ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(7) ਅੱਗੋਂ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਨੰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ/ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ। Cr.PC ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 41, 47, 48, 58, 70 ਤੋਂ 73, 82, 87 ਅਤੇ 89 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

ਅਧਿਆਇ-V

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ

(41) ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।-- (1) ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(42) ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ;

(43) ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ, ਜੇਕਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ:-

(1) ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਸੂਚਨਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੈਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ;

(11) ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ-

(a) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪੈਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ; ਜਾਂ

(b) ਜੁਰਮ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਲਈ; ਜਾਂ

(c) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ; ਜਾਂ

(d) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭਰਮਾਉਣ, ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਜਾਂ

(e) ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਦੀ

ਲਿਖਤੀ ਕਾਰਨ:

[ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।]

(ਬੀਏ) ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤਾ ਹੈ;]

(c) ਜਿਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੈਰਾਥੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(d) ਜਿਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਮੁਨਾਸਬ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਪੈਰਾਥ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(e) ਜੋ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਕਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(f) ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੰਘ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਨਾ ਤੋਂ ਉਜਾੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ; ਜਾਂ

(g) ਜੋ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਭਾਰਤ, ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥ ਵਜੋਂ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ, ਹਵਾਲਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਂ ਹੋਰ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ; ਜਾਂ

(h) ਜੋ, ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਧਾਰਾ 356 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(i) ਜਿਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੰਗ, ਭਾਵੇਂ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੰਗ-ਪੱਤਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਗ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(Rajbir Sehrawal J.)

(2) ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਗਿਆਨਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਹੁਕਮ।]

47. ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ। -(1) ਜੇਕਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮੁਫਤ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਉਚਿਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।

(j) ਜੇਕਰ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਟ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭੱਜਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਜਾਂ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੋਵੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਹੈ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ) ਜੋ, ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਹਰ ਵਾਜਬ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(k) ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ

ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਅੰਦਰਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜਾਂ

ਖਿੜਕੀ ਤੋੜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

48. ਅਪੈਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ। — ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

58. ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ. - ਥਾਣਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਗੇ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਥਾਣਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ.

ਅਧਿਆਇ VI

ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

A. — ਸੰਮਨ xxx.... xxx.... xxx....

B. - ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਵਾਰੰਟ

70. ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਮਿਆਦ।— (1) ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇਗੀ।

2.) ਅਜਿਹਾ ਹਰ ਵਾਰੰਟ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

71. ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।— (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾਲ ਬਾਂਡ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

(2) ਤਸਦੀਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ -

(Rajbir Sekhrawat, L.)
(a) ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ;

(b) ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੇ ਲਈ

ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ;

(c) ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਹੈ।

(3) ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ।

72. ਵਾਰੰਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।— (1) ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਫੌਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ।

(2) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਫਸਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

73. ਵਾਰੰਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।—

(1) ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਗੌੜੇ ਦੋਸ਼ੀ, ਭਗੌੜੇ ਅਪੈਰਾਥੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੈ।

(3) ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 71 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ।

C. - ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਲਗਾਵ

82. ਭਗੌੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ।— (1) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਗਵਾਹੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਨਾ) ਕਿ ਕੋਈ

ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(2) ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: -

(i) (ਏ) ਇਹ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕਸਬੇ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;

(b) ਇਹ ਘਰ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਚਿਪਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਸਬੇ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ;

(c) ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕੋਰਟ-ਹਾਊਸ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਚਿਪਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ;

(ii) ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(3) ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਭਾਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਜਿਹੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

[(4) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਧਾਰਾ 302, 304, 364, 367, 382, 392, 393, 394, 395, 396, 397, ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। 398, 399, 400, 402, 436, 449, 459 ਜਾਂ 460 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ (1860 ਦਾ 45), ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਅਪੈਰਾਥੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇ।

(5) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।]

(Rajbir Sehrawal J.)
D. - ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਰ ਨਿਯਮ

87. ਸੰਮਨ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ।— ਅਦਾਲਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ, ਮੁੱਦਾ, ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ -

(a) ਜੇਕਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਗੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਮਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਜਾਂ

(b) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

89. ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਬਾਂਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ।- ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਬਾਂਡ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ.

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲਗਭਗ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਨ। ਇਹ ਲੋੜਾਂ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਗਰਮ-ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ

ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਪੈਰਾਈ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਕੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੜਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਜੁਰਮ ਕਾਗਨੀਯੋਗ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਅਧਿਆਏ XII ਜੋ ਅਪੈਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਆਏ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਫਤੀਸ਼ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਰੁਟੀਨ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਹ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 167 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਕਰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ

(*Rajbir Sehrawal v. State of Punjab*) ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸਨਾਹਤ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

(10) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚੈਪਟਰ VI Cr.PC, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਆਇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, 'ਅਦਾਲਤ' ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 190 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਪੜਾਅ ਹੈ।

ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ। ਧਾਰਾ 204 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ, ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਧਿਆਇ VI ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(11) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 'ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ', ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ *ਈਜ਼ੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ* ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ 'ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ' ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਵਾਰੰਟ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ' ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਭੇਜਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵੀ ਰੁਟੀਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਮਿਲਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ

ਲਈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

- (a) ਜੋ ਫਰਾਰ ਹੋਇਆ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ
- (b) ਭਗੌੜਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ
- (c) 'ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ' ਅਪੈਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ 'ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ' ਹੈ।

(12) ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਾ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ (a) ਅਤੇ (b) 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪੈਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। (c) ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ

ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 73 ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਸੀ) ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਜਾਣਕਾਰੀ' ਅਪੈਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਸੀ) ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ 'ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ' ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਜਾਣਕਾਰੀ' ਅਤੇ 'ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ' ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕੋ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। Cr.PC ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪਹਿਲੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪੈਰਾਧ ਹਨ; ਜੋ 'ਕੋਗਨਿਜ਼ੇਬਲ' ਪਰ 'ਜ਼ਮਾਨਤੀ' ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ 'ਗੈਰ-ਗਿਆਨਯੋਗ' ਹਨ ਪਰ 'ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ' ਵੀ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਜੁਰਮ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ; ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (c) ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਪੜਾਅ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (a) ਅਤੇ (b) ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 73 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 87, ਧਾਰਾ 89 ਜਾਂ

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 390 ਦੇ ਅਧੀਨ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, 'ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਖਾਸ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ ਭਗੌੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਪੈਰਾਥੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(13) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਪਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੈਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਅਰਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 'ਤੇ'** ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਕਵਾਂ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 7 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਪੈਰਾਥ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਹੋਣਗੇ। ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਅਵੈਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ,

ਜੇ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲਈ ਮਾੜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਵੀ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ *ipse* ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਾਰਨ ਕਾਫੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(14) **ਦਾਉਦ ਇਬਰਾਹਿਮ ਕਾਸਕਰ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ।

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਨੰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ; ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ।

(15) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ, ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ। . ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ/ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰੁਟੀਨ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ; ਕਿ ਸੀਆਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਪੀਸੀ ਖੁਦ, ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਕੇ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ

ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ; ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ; ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਤੱਥਹੀਣ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ, ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ; ਮੁਲਜ਼ਮ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦ ਤੱਕ, ਕੋਈ ਖਾਸ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ; ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੁਟੀਨ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਜੋ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਦਾਉਦ ਇਬਰਾਹਿਮ ਕਾਸਕਰ** (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(16) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਕਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਚੁੱਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਉਹ ਕਿਹੜੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਹਨ ਜੋ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 41 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(17) ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ; ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ। ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ

ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ।

(18) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਪਊਨਡ ਵਾਰੰਟ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(19) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ।

(20) ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਐਂਜਲ ਸ਼ਰਮਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।